

Nr 237.

Av herr **Karlsson, Oscar Gottfrid**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 196, med förslag till provisorisk löneförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst, anför departementschefen bland annat: "Även om jag alltså icke finner mig böra förorda en begränsning av avlöningsförstärkningen till de lägre löneklasserna, *anser jag dock skäligt att anställda med de absolut taget lägsta lönebeloppen i främsta rummet tillgodoses genom löneförstärkningen.*" Detta är enligt mitt förmenande fullt riktigt, och vid förslaget utformande har också denna princip genomförts.

Ifråga om vilka befattningshavare som skola komma i åtnjutande av den föreslagna löneförstärkningen gäller enligt förslaget, att den skall tillkomma envar tjänsteman, å vilken något av de till kommunikationsverkens lönesystem hörande avlöningsreglementena äger tillämpning. "Avlöningsförstärkningen bör vidare tillkomma befattningshavare vid någon av de förvaltningsgrenar, nämnda avlöningsreglementen omspänna, vilken åtnjuter lön såsom tjänsteman å extra stat eller såsom extra ordinarie tjänsteman enligt av Kungl. Maj:t fastställd löneplan eller i egenskap av extra tjänsteman eller aspirant enligt av Kungl. Maj:t fastställd löneplan eller enligt lönegrad eller löneklass som av Kungl. Maj:t särskilt bestämts."

Utöver dessa sålunda omnämnda befattningshavare skulle förstärkningen omfatta ytterligare några grupper av befattningshavare, bl. a. manskapet vid försvarsväsendet och kvinnlig sjukvårds- och ekonomipersonal, som uppstår lön enligt löneplan K i kungörelsen den 22 juni 1928 (nr 215) med avlöningsbestämmelser för vissa civila och civilmilitära icke-ordinarie befattningshavare vid försvarsväsendet.

Det finns emellertid en grupp av befattningshavare som ha mycket låga löner och om vilka tvekan kan råda huruvida de enligt det föreliggande förslaget kunna komma i åtnjutande av den föreslagna löneförstärkningen. Jag avser här de s. k. ekonomisterna vid statens sinnessjukhus, vars löner utgå efter en av medicinalstyrelsen fastställd löneplan.

Dessa befattningshavare, som äro extra ordinarie, avlönas efter en löneplan, uppbyggd efter samma system som för extra personal vid statsförvaltningen i övrigt är gällande, men med lägre lönebelopp. Det är här inte alls fråga om mer eller mindre tillfälligt anställda, utan en fast anställd kår vid sinnessjukhusen.

Då jag utgår från det av statsrådet anförda "att anställda med de absolut taget lägsta lönebeloppen i främsta rummet tillgodoses genom löneförstärk-

ningen" anser jag det självklart att bestämmelserna om vilka grupper som löneförstärkningen skall omfatta utformas så att även dessa av mig här omnämnda personalgrupper komma i åtnjutande därav.

Med stöd av det anförda får jag alltså hemställa,

att riksdagen måtte utforma tillämpningsbestämmelserna om den provisoriska löneförstärkningen så att den kommer att omfatta även den personal vid statens sinnessjukhus, som avlönas enligt av medicinalstyrelsen fastställd löneplan för extra ordinarie personal vid statens sinnessjukhus (de s. k. ekonomisterna).

Stockholm den 1 april 1937.

Gottfrid Karlsson,
Vadstena.